

Τα Χριστούγεννα του παπά Τύχωνα

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Κάθε Χριστούγεννα ο Γέροντας θα οικονομούσε μια ρέγκα, για να πέραση όλες τις χαρμόσυνες ημέρες του Δωδεκαημέρου με κατάλυση ιχθύος.

Την δε ραχοκοκαλιά της ρέγκας δεν την πετούσε, αλλά την κρεμούσε με μια κλωστή και, όποτε ήταν καμιά Δεσποτική ή Θεομητορική εορτή και είχε κατάλυση ιχθύος, έβραζε λίγο νερό σ' ένα κονσερβοκούτι, βουτούσε την ραχοκοκαλιά δυο - τρεις φορές στο νερό, για να πάρη λίγη μυρωδιά, και μετά έριχνε λίγο ρύζι.

Έτσι έκανε κατάλυση και κατηγορούσε και τον εαυτό του ότι τρώει και ψαρόσουπες στην έρημο!

Την ραχοκοκαλιά αυτή την κρεμούσε πάλι στο καρφί και για άλλη κατάλυση, μέχρι πού άσπριζε πια και τότε την πετούσε.

Ένα μικρό απόσπασμα από το αφιέρωμά μας στον παπα-Τύχων,
πνευματικό του Γέροντος Παΐσιου.

Αλλά όμως ψάχνοντας το παραπάνω θέμα στο διαδίκτυο, έπεσα στην ανάρτηση του αγαπημένου αδελφού Misha Sarov «Για την απλή και ήσυχη ζωή συν πάσι τοις αγίοις...»(Δημοσιεύτηκε: 25 Δεκ 2010) ο οποίος, το 2010 που πληκτρολόγησε το θέμα του, διαβάστε με πόσο εξαιρετική παρουσίαση και με τρόπο πνευματικό, ταπεινό το παρουσίασε, στο εκλεκτό κι ένα από τα σημαντικά ενδιαφέροντα ορθόδοξα ιστολόγια του αχανούς διαδικτύου. Γιατί η περιγραφή ενός θέματος και αυτοκριτική μας, κάνει την διαφορά αγαπημένοι μου αναγνώστες της «Αένας επ'Ανάστασης» στην παρουσίαση μιας ανάρτησης από την απλή αντιγραφή-επικόλληση στο διαδίκτυο.

εγώ (,) το γουρουνόπουλο και τα Χριστούγεννα τού παπα Τύχωνα

[Γράφει ο Misha Sarov](#)

Σε λίγη ώρα, μεταξύ συγγενών και φίλων, θα κατασπαράξω το βρέφος γουρουνόπουλο για να τιμήσω το αιδέσιμον της μεγάλης εορτής των Χριστουγέννων...

Θα «κυφορήσω» λιπαρά και ευώδη φαγητά για να τιμήσω, υποτίθεται, Αυτόν που ετέχθη ανάμεσα στην κόπρο των άλογων ζώων...

Έξυπνος, σπουδαγμένος και οηματίας γαρ, δε μπορώ να χαρώ αλλιώς αυτές τις μέρες. Εξάλλου πώς μπορούν να χαρούν τις «καταστηματικές ηδονές» του Επίκουρου, όσοι έχουν για θεό την κοιλιά τους;

«Κάθε Χριστούγεννα ό Γέροντας θα οικονομούσε μια ρέγκα, για να πέραση όλες τις χαρμόσυνες ημέρες του Δωδεκαημέρου με κατάλυση ιχθύος. Την δε ραχοκοκκαλιά της ρέγκας δεν την πετούσε, αλλά την κρεμούσε με μια κλωστή καί, όποτε ήταν καμιά Δεσποτική ή Θεομητορική εορτή καί είχε κατάλυση ιχθύος, έβραζε λίγο νερό σ' ένα κονσερβοκούτι, βουτούσε την ραχοκοκκαλιά δυό-τρείς φορές στο νερό, για να πάρη λίγη μυρωδιά, καί μετά έριχνε λίγο ρύζι. Έτσι έκανε κατάλυση καί κατηγορούσε καί τον εαυτό του ότι τρώει καί ψαρόσουπες στην έρημο! Την ραχοκοκκαλιά αυτή την κρεμούσε πάλι στο καρφί καί για άλλη κατάλυση, μέχρι πού άσπριζε πια καί τότε την πετούσε»

(Μοναχού Παΐσιου Αγιορείτου, Αγιορείται Πατέρες καί Αγιορείτικα, έκδ. Ιερού Ησυχαστηρίου Ευαγγελιστής Ιωάννης ο Θεολόγος, Σουρωτή Θεσσαλονίκης, σ. 22).

Και η απορία θα παραμείνει: ξεδιψά η ψυχή με την χοληστερίνη και τα

τριγλυκερίδια;

Ο παπα Τύχωνας περνούσε μίζερα και κακομοίρικα Χριστούγεννα;

Επιμέλεια: Σοφία Ντρέκου/Αέναη επΑνάσταση

Πηγή: sophia-siglitiki.blogspot.gr